



Slagslunde Fjernvarmelaug

Formand Marie Louise Allerslev, Egetoftens 7, Slagslunde 3660 Stenløse. Tlf.: 4818 3884
e-mail: SFL@SlagslundeFjernvarmelaug.dk

Slagslunde den 23. marts 2007

Energitilsynet
Nyropsgade 30
1780 København V.

Slagslunde Fjernvarmelaug (SFL) og laugets medlemmer (forbrugere i Slagslunde) er ikke enig i opgørelsen af den varmepris, som E.ON anvender i beregningen af henholdsvis den variable afgift og den faste afgift. Slagslunde Fjernvarmelaug skal derfor anmode Energitilsynet om at træffe afgørelse, om E.ON Varme Danmark ApS med sine varmepriser i Slagslunde overholder varmforsyningslovens prisbestemmelser.

Grundlaget for E.ONs varmelieferancer i Slagslunde

Forbrugerne i Slagslunde har i forbindelse med tilslutningen til NESAs kraftvarmeverk i Slagslunde indgået en kontrakt, hvoraf det fremgår, at kontrakten er indgået på baggrund af ”Almindelige bestemmelser for fjernvarmeforsyning fra NESAs kraftvarmeverk i Slagslunde” dateret den 7. november 1995 samt tariffblad ligeledes dateret den 7. november 1995. Et eksempel på kontrakt og almindelige bestemmelser af 7. november 1995 er vedlagt.

Den indgåede aftale er godkendt af Ankenævnet på Energiområdet. Af nævnets bemærkninger i afgørelse 3/1922-0101-0002 fremgår det, at i en vedvarende aftale der ikke giver varmforsyningen mulighed for at opsige aftalen, er fjernvarmeforsyningens adgang til at ændre en gensidig uopsigelig kontrakt yderst begrænset og vil normalt kun kunne accepteres, hvis forudsætningerne for vilkåret har ændret sig væsentligt. Nævnet finder ikke, at der i den oprindelige kontrakt er hjemmel til at ændre beregningen. NESAs var alene berettiget til at opsige vilkåret og ændre bestemmelsen om administrationsbidraget i de aftalte leveringsbestemmelser § 5.5, således at denne bestemmelse blev bragt i overensstemmelse med Energitilsynets pålæg.

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, der vedrører den omkostningsbestemte pris, udgør kun et maksimum for, hvad der kan opkræves. Prisbestemmelserne i varmforsyningsloven er som udgangspunkt ikke til hinder for, at der aftales priser, som er lavere end den pris, som kan opkræves ifølge loven, jf. ”Varmeforsyningsloven” med kommentarer af Pernille Aagaard og Bent Ole Gram Mortensen, p. 119, 3. afsnit.

Af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, fremgår det, at såfremt Energitilsynet finder, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelser i varmforsyningsloven eller regler udstedt i henhold til loven, kan tilsynet give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser, hvis forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør.

Vedrørende den variable afgift

Uoverensstemmelsen drejer sig om, hvilken gaspris, den variable tarif skal reguleres ud fra.

Efter den aftale som forbrugerne i Slagslunde indgik med NESAs kraftvarmeværk i Slagslunde, reguleres den årlige varmepris efter HNG's prisliste for naturgas til fjernvarme ved laveste trin efter Rotterdam III-tariffen. Ny gaspris er årets gennemsnitlige gaspris efter Rotterdam III, jf. "Almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering fra NESAs kraftvarmeværk i Slagslunde" af 7. november 1995. Disse bestemmelser er en del af den kontrakt, som hver enkelt forbruger indgik med NESAs.

Rotterdam III svarer til fjernvarmetariffen fra 1994, der er efterfulgt af "Fjernvarmetarif 97". I brev af 4. oktober 2006 til SFL oplyste E.ON, at "Rotterdam III tariffen ikke eksisterer længere, men er blevet erstattet af Fjernvarmetariffen". Dansk Fjernvarme har imidlertid været SFL behjælpelig med at skaffe de omtalte tariffer. Af den oversigt som vi har modtaget fra Dansk Fjernvarme over de nævnte fjernvarmetariffer fremgår det, at laveste trin på Rotterdam III er identisk med 3. trin i 97-tariffen. Kopi af oversigten er vedlagt. Det viser sig i øvrigt også at være muligt at få oplyst Rotterdam III hos HNG.

SFL er således blevet klar over, at NESAs/E.ON i stedet for at benytte, hvad der svarer til Rotterdam III tariffen (3. trin i 97-tariffen), over en længere periode har benyttet laveste trin i 97-tariffen med en heraf følgende væsentlig højere gaspris. Eksempelvis kan det oplyses, at E.ON for 2006/07 har udmeldt en gaspris på 6,301 kr., medens gasprisen efter Rotterdam III skulle have været 4,557 kr.

Den 20. december 2006 gjorde SFL E.ON Varme Danmark ApS opmærksom på dette forhold og anmodede selskabet om at udsende nye tarifblade, der var i overensstemmelse med aftalen i vores kontrakter.

SFL fik svar, dateret den 12. marts 2007, fra E.ONs advokatfirma DLA Nordic A/S, Klavs V. Gravesen. Kopi af svaret er vedlagt.

I sit svar meddeler advokatfirmaet, at det af § 5.1 og § 5.4 i leveringsbestemmelserne af 7. november 1995 fremgår, at den variable afgift fastsættes i overensstemmelse med varmforsyningslovens prisbestemmelser, der indebærer, at tarifferne skal være omkostningsbestemte baseret på godkendt langtidsbudget. Det anføres, at "På denne baggrund har E.ON beregnet den variable fjernvarmetarif ud fra E.ONs reelle variable omkostninger til levering af fjernvarme i Slagslunde, herunder de reelle udgifter til indkøb af gas fra HNG" (til orientering har E.ON tidligere på et møde med SFL oplyst, at E.ON køber gassen hos Ruhrgas, der ejes af E.ON).

Endvidere påstår advokaten, at den i § 5.4 aftalte beregningsmetode ikke er bindende, da de variable omkostninger ikke alene varierer med gasprisen. E.ON har derfor ændret formuleringen af prisbestemmelsen i de prisbestemmelser for levering af fjernvarme i Slagslunde, som det er oplyst, at E.ON har anmeldt til Energitilsynet den 31. marts 2005. Denne ændring af leveringsbestemmelserne skulle være meddelt forbrugerne ved brev af 23. juni 2005, hvilket ikke er korrekt. Kopi af brev af 23. juni 2005 er vedlagt.

Advokaten mener således at den hidtidige og aktuelle beregning af den variable pris for levering af fjernvarme er foretaget i overensstemmelse med vilkårene i de almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering i Slagslunde.

Yderligere meddeler advokaten, at det i de nye leveringsbestemmelseres pkt. 4, stk. 1, fastslås, at "E.ON Danmarks tariffer er til enhver tid i overensstemmelse med gældende lovgivning. Ved ændringer – normalt én gang årligt – udmelder E.ON Danmark nye tariffer og anmelder tarifferne til Energitilsynet". På den baggrund fastholder advokaten, at de nye leveringsbestemmelser er i overensstemmelse med § 5.4 første led.

Denne fremstilling er ufuldstændig. Advokaten kan ikke med denne argumentation se bort fra resten af

§ 5.4, herunder at det er gasprisen i Rotterdam III tariffen, der skal anvendes.

Som nævnt har E.ON IKKE i brev af 23. juni 2005 meddelt forbrugerne i Slagslunde nye leveringsbestemmelser. De til Energitilsynet meddelte nye leveringsbestemmelser er således ikke forudgående forhandlet med eller accepteret af fjernvarmelaugene eller af forbrugerne i Slagslunde. I øvrigt kan E.ON ikke ensidigt erstatte de med kontrakten indgåede leveringsbestemmelser med nye leveringsbestemmelser. Det er tydeligt angivet i aftalen, at den er uopsigelig fra E.ONs side indtil den 1. januar 2016.

Det er i øvrigt selvmodsigende, når advokaten påstår, at den aftalte beregningsmetode som angivet i § 5.4 ikke er bindende, eftersom den fortsat anvendes af E.ON ved beregningen af den variable afgift. Blot har E.ON, som det fremgår, undladt at regulere ud fra Rotterdam III tariffen. Hvad advokatfirmaet mener med, at beregningsmetoden ikke længere skulle være bindende, står vi derfor uforstående overfor.

Udgangspunktet må være, at den variable afgift beregnes efter den klart angivne reguleringsformel ud fra Rotterdam III, og at prisen er omkostningsbestemt ud fra det ved kontraktens indgåelse lagte langtidsbudget, hvor forbrugerne måtte forvente, at den anførte prisformel ville være tilstrækkelig til at dække omkostningerne i hele bindingsperioden.

Kun hvis væsentlige forhold ændrer sig, er der i leveringsbestemmelserne af 7. november 1995 taget forbehold om at udmelde nye tariffer. Skulle det være tilfældet, må det forudsætte et nyt godkendt langtidsbudget, som også varmekonsumterne skal kunne acceptere. Desuden skal E.ON kunne dokumentere, at der er indtrådt sådanne væsentlige forhold som omtalt i § 5.6, at det oprindelige langtidsbudget ikke længere kan holde. Det har E.ON ikke kunnet dokumentere. E.ON kan for det første ikke fremvise regnskaber længere tilbage end 2003 (uanset at regnskabsmateriale ifølge såvel årsregnskabsloven som skattelovgivningen skal opbevares for indeværende år og for de seneste 5 år), og for det andet er de til forbrugerne fremlagte regnskaber aldeles intetsigende uden tilstrækkelig eller fyldestgørende dokumentation for den omkostningsbestemte pris.

Vedrørende den faste afgift

Den faste afgift er efter pålæg fra Energitilsynet ændret således, at afgiften nu er opdelt i en abonnementsafgift og en kvadratmeterpris. Det førte til, at E.ON i det førnævnte brev af 23. juni 2005 meddelte forbrugerne, at E.ON opsagde vilkåret i § 5.5 i de almindelige bestemmelser af 7. november 1995 og erstattede det med et nyt, hvoraf det fremgår, at abonnement og kvadratmeterafgift er bestemt ud fra omkostningerne.

I sit brev af 12. marts 2007 fastholder advokaten, at metoden for beregningen SAMT STØRRELSEN af de faste tariffer er fastsat i overensstemmelse med varmforsyningslovgivningens prisbestemmelser, at den nye fremgangsmåde for beregning af de faste tariffer er accepteret af Energitilsynet, og at ændringerne er godkendt af Energiankenævnet.

Vi er ikke enige i dette. Det Energitilsynet og Ankenævnet på Energiområdet har afgjort er, at vilkåret skal ændres således, at de forbrugsuafhængige omkostninger bliver fordelt mellem forbrugerne på en måde, som afspejler den enkelte forbrugers mulige belastning af varmforsyningsnettet. Endvidere har Energitilsynet tiltrådt, at E.ON har valgt at indføre en kvadratmeterafgift.

Vi har imidlertid gjort indsigelser over for den nye formulering af § 5.5 til både NESA Varme A/S og Energitilsynet, idet vi er af den opfattelse, at NESA/E.ON med den ændrede formulering vil benytte Energitilsynets krav om ændring af vilkåret for beregningsmetoden til at forhøje sit provenu.

Vi har tidligere spurgt Energitilsynet, om omlægningen af den faste afgift også berettiger NESA til at forøge sit samlede provenu i forhold til det, der er aftalt i de individuelle kontrakter.

Energitilsynet har i brev af 15. marts 2006 svaret os, at det ikke er hensigten, at forsyningens samlede provenu skal stige, men at de enkelte omkostninger skal dækkes af den pågældende tarifiering, således at faste omkostninger dækkes af faste afgifter og variable omkostninger af variable afgifter.

Vi forstår Energitilsynets pålæg til NESAs/E.ON således, at omlægning af den faste afgift ikke derudover giver hjemmel til, at det samlede provenu forøges.

Sammenfatning

Vi mener ikke, at varmforsyningslovens prisbestemmelser giver E.ON ret til ensidigt at fastsætte hverken den variable fjernvarmetarif ud fra E.ONs udokumenterede reelle variable omkostninger til levering af fjernvarme i Slagslunde eller den faste afgift, udover det der er aftalt mellem parterne i den indgåede kontrakt. Reglerne i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, der vedrører den omkostningsbestemte pris, giver kun udtryk for, hvad der kan opkræves som maksimum. Bestemmelsen tilsidesætter ikke den almindeligt gældende aftalefrihed. Det er således ikke i strid med varmforsyningsloven at aftale en lavere pris end den, der kan opkræves ifølge loven. Vi mener derfor, at forbrugerne i Slagslunde aldrig med henvisning til varmforsyningsloven kan blive forpligtet til at betale mere end den pris, der følger af de indgåede kontrakter.

Vi henviser i den forbindelse til Energitilsynets hidtidige praksis, hvor det er antaget, at der ikke skal betales mere end det, der er aftalt mellem parterne. Og at der som en yderligere begrænsning ikke må opkræves mere end den omkostningsbestemte pris og heller ikke mere end en eventuel substitutionspris.

På baggrund af de her givne oplysninger skal vi anmode Energitilsynet om at træffe afgørelse, om E.ON med henvisning til prisbestemmelserne i varmforsyningsloven kan beregne den variable fjernvarmetarif ud fra de af E.ON udokumenterede reelle variable omkostninger ved at fastsætte en gaspris, der ikke er i overensstemmelse med det gensidigt uopsigelige kontraktforhold.

Vi skal endvidere anmode Energitilsynet om at træffe afgørelse, om E.ON med henvisning til varmforsyningsloven kan fastsætte størrelsen af de faste tariffer således at E.ONs samlede provenu bliver større end summen af det der er fastsat i de kontrakter, der er indgået med forbrugerne.

Med venlig hilsen

Marie Louise Allerslev